

Visų šalių proletarai, vienykitės!

Stalino KELIU

Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komiteto
ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

Eina 9-ji metai

1954 metų
liepos 21 d.,
trečiadienis
Nr. 58 (824)

Kaina 15 kp

Amžina, neišardoma draugystė

Liepos 21-oji — tai nepaprastai reikšminga, džiugi data lietuvių tautos gyvenime. Prieš 14 metų — 1940 m. liepos 21 d. — Lietuvos Liaudies Seimas priėmė nutarimą paskelbti Lietuvoje Tarybų valdžią ir prašyti TSRS Aukščiausiąją Tarybą priimti Tarybų Lietuvą į didžiąją tarybinių tautų šeimą.

Pažymėdami Tarybų valdžios Lietuvoje atkūrimo keturioliktąsias metines, Tarybų Lietuvos darbo žmonės su pasididžiavimu žvelgia į milžiniškus mūsų plėčiosios šalies laimėjimus. Musų Tėvynėje kiekviena tauta, didelė ji ar maža, yra lygi tarp lygiųjų, kiekviena tarybinė tauta yra pilnateisis didelės ir galingos tarybinių tautų šeimos narys.

Tarybų Sąjunga yra įkvėpiantis neišardomos broliškos tautų draugystės, jų kūrybinio bendradarbiavimo pavyzdys. Išmintingas Komunistų partijos vadovavimas, tarybinės visuomeninės ir valstybinės santvarkos pranašumai, gaivinantys tarybinis patriotizmas, igalino tarybinę liaudį įkovoti istorines-pasaulines pergalės. Tarybų valdžią akivaizdžiai parodė visam pasauliui, kad tautos, nusikračiusios kapitalizmo jungo, sugeba pasiekti nematyta liaudies ūkio ir kultūros pakilimą.

Štai kodėl lietuvių tauta, įstojęs į didžiąją tarybinių tautų šeimą, stiprino ir dar labiau yra pasiryžusi stiprinti tautų draugystės ryšius, siekė ir dar ryžtingiau sieks didinti brangiosios Tėvynės galybę. Šis lietuvių tautos patriotinis jausmas dar kartą ryškiai pademonstruotas neseniai minint Vilniaus išvadavimo dešimtąsias metines. Už Vilnių, už Tarybų Lietuvos bei visos mūsų šalies laisvę vienos gretose kovojo rusai ir lietuviai, ukrainiečiai ir baltarusiai, kazachai ir gruzinai — visų tarybinių tautų sūnūs. Su meile ir gilia pagarba vilniečiai bei visos Lietuvos darbo žmonės paminėjo didvyriškuosius Tėvynės gynėjus, Tarybinės Armijos karius, šauniuosius partizanus, kurie atidavė savo gyvybę už tai, kad mūsų šalis būtų laisva. Darbo žmonės palenkė vėliavas prie didvyrių kapo būdami giliai įsitikinę, kad reikalingas, už kurį jie kovojo, nugalėjo ir nugalai. Tai ryškiai parodė gyvenimo tik-

rovė. Tik broliškoje tarybinių tautų šeimoje lietuvių tauta įgijo savo valstybinę, savo tikrąją nepriklausomybę ir laisvę.

Šiandien Tarybų Lietuva visose ekonominio ir kultūrinio gyvenimo srityse yra žymiai pralenkusi prieškarinį lygį, nepaisant tų milžiniškų sugriovimų ir nuostolių, kuriuos padarė Lietuvai hitleriniai okupantai, — šito fakto niekas negali paneigti.

Iš imperialistų engiamos ir atsilikusios agrarinės šalies, kokia buvo Lietuva buržuazijos valdymo metais, ji tapo priešakine socialistine respublika. Šiais metais respublikos pramonė išleis produkcijos keturis kartus daugiau, negu prieškariniais 1940 metais. Lietuvos kaimas visiškai nugalėjusi kolūkinę santvarką visiems laikams išvadavo darbo valstiečius iš buožinės vergovės, atvėrė plačias perspektyvas žemės ūkiui vystyti, valstiečių materialinei gerovei ir kultūriniam lygiui kelti. Dideli yra lietuvių tautos kultūriniai laimėjimai. Vienas iš daugelio tų laimėjimų pavyzdžių yra šiais metais Maskvoje įvykusi lietuvių literatūros ir meno dekada, kuri gavo aukštą įvertinimą. Lietuvių tauta žino, kad visų mūsų laimėjimų laidas yra neišardoma tarybinių tautų draugystė. Tarybų Lietuvos darbo žmonės, branginantieji savo laisvę ir laimę, kaip akies vyzdį saugo tą draugystę — didžiosios tarybinės Tėvynės galybės ir nenugalimumo pagrindą.

Niekuomet lietuvių tauta nepamirš, kad broliškosios tarybinės tautos ir visų pirma didžioji rusų tauta ištisė Lietuvai brolišką ranką ir padėjo nusikratyti kapitalistų ir dvarininkų jungo, padėjo tapti Lietuvos darbo žmonėms pilnateisiais savo žemės šeimininkais. Štai kodėl šiandien kiekvienas lietuvis, tarybinis patriotas sako: niekas negalės sustabdyti lietuvių tautos josienukrypstamame žengime broliškoje tarybinių tautų šeimoje į naujas pergalės! Už amžina, neišardoma draugystę!

Lietuvių tauta ramiai ir užtikrintai dirba savo darbą. Ji kartu su visa tarybine liaudimi žengia pirmosiose kovotojų gretose, pasiaukojančiu darbu stiprina tarybinės Tėvynės galybę. Už taiką nenuilstamai ko-

voja nesuskaičiuojamos taikos, demokratijos ir socializmo jėgos visame pasaulyje. Tuo pat metu kapitalo šalyse su žvėriška neapykanta sutinkamas kiekvienas taikos ir demokratijos laimėjimas. Amerikos ir kitų šalių imperialistai vis išžūliau kursto naują pasaulinį karą. Štai kodėl Tarybų Lietuvos darbo žmonės su gilia neapykantos jausmu taria pasmerkimo žodžius kruviniesiems imperialistiniams budeliams ir jų bendrininkams — buržuaziniams nacionalistams, reacingajai dvasininkijai ir kitiems, kurie prisideda prie naujo pasaulinio karo kurstymo.

Respublikos darbo žmonės, pažymėdami Tarybų Lietuvos keturioliktąsias metines, yra pasiryžę dar labiau įtempti pastangas kovoje už mūsų didžiosios socialistinės Tėvynės klestėjimą.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė imasi visų priemonių tam, kad artimiausiais metais būtų smarkiai pakeltas materialinis ir kultūrinis gyventojų lygis. Šį uždavinį iškėlė TSKP CK rugsėjo ir vasario-kovo plenumo nutarimai, o taip pat paskesnės partijos ir vyriausybės nutarimai, kuriais numatyta toliau išvystyti žemės ūkį ir pakelti maisto prekių bei visų liaudies vartojimo prekių gamybą. Šiuo metu respublikos kolūkiuose išsivystė masinis socialistinis lenktyniavimas už TSKP CK birželio Plenumo nutarimų įvykdymą. Pasiaukojama kova už Plenumo nutarimo įgyvendinimą — pirmą kartą visų žemės ūkio darbuotojų pareiga.

Švesdami Tarybų Lietuvos keturioliktąsias metines, respublikos darbo žmonės gausina savo darbo pastangas, nesigaili jėgų už tolesnį galingosios mūsų Tėvynės klestėjimą, už sėkmingą partijos ir vyriausybės iškeltų uždavinių įgyvendinimą.

Šios brangios šventės garbei didingai skamba Tarybų Lietuvos Himno žodžiai:

Tarybinę Lietuvą liaudis
sukūrė,

Už savąją laisvę kovojus

ilgai,
Kur Vilnius senasis, kur
Baltijos jūra,

Ten klesti mūsų miestai, derlingi laukai.

Tarptautinės Stalininės premijos įteikimas indų mokslininkui Sachibui Sokchėjui

Liepos 14 d. Kremliaus Sverdlovo salėje, dalyvaujant gausiems tarybinės visuomenės atstovams, buvo įteikta tarptautinė Stalininė premija „Už taikos sustiprinimą tautų tarpe“ įžymiajam indų mokslininkui, Indijos parlamento deputatui profesorui Sachibui Singui Sokchėjui. Į įteikimo ceremoniją atsilankė Indijos Respublikos Nepaprastasis ir Igaliojantis Ambasadorius TSR Sąjungoje p. K. P. S. Menonas su žmona.

Įteikdamas profesorui Sokchėjui tarptautinės Stalininės premijos laureato diplomą ir aukso medalį, akademikas D. V. Skobelcynas jį nuoširdžiai pasveikino aukšto apdovanojimo proga.

Profesorių Sokchėjų nuoširdžiais žodžiais sveikino tarybinių visuomeninių ir mokslinių organizacijų atstovai. Akademikas J. N. Pavlovskis, Tarybinio tai-

kos gynimo komiteto pirmininkas N. S. Tichonovas, akademikas V. A. Engeldartas, profesorius V. D. Timakovas, medicinos mokslų daktaras V. V. Vasiljeva kalbėjo apie tai, kad Sokchėjaus nuopelnai kovoje už taiką susilaukė tarptautinio pripažinimo, kad šlovinguoju indų tautos atstovu džiaugiasi ir didžiuojasi visi tarybiniai žmonės.

Su dideliu dėmesiu buvo išklausa profesoriaus Sokchėjaus kalba.

— Aš esu visiškai įsimoninęs, — pareiškė jis, — tą didžią garbę, kurią jūs šiandien man suteikiate, įteikdami šį apdovanojimą. Aš jums iš visos širdies dėkingas. Tikiuosi, kad būsiu vertas šios garbės, ir noriu užtikrinti jus, kad dar atkakliau dirbsiu tauriam taikos reikalui, kuris yra toks brangus visai žmonijai.

(TASS-ELTA).

TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUMO ĮSAKAS

**Dėl „Motinos—Didvyrės“ garbės vardo
suteikimo Lietuvos TSR daugiavaikėms
motinoms**

Suteikti „Motinos—Didvyrės“ garbės vardą, įteikiant „Motinos—Didvyrės“ ordiną ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo raštą motinoms, pagimdžiusioms ir išauklėjusioms dešimt ir daugiau vaikų:

1. Augustinavičienei Ursulei, Martyno d. — Vilkių rajono „Kelio į komunistą“ kolūkio kolūkietei.

2. Bakasiejevai Aleksandrinei Charitonovnei — Obelių rajono „Darbo“ kolūkio kolūkietei.

3. Bartasienei Petrei, Juozo d. — Rietavo rajono „Spartako“ kolūkio kolūkietei.

4. Grapskienei Teklei, Jurgio d. — Joniškėlio rajono „Mūsų ateities“ kolūkio kolūkietei.

5. Grikštienei Marijonai, Valerijono d. — namų šeimininkei, Plungės rajono Paplatelės kaimas.

6. Kairaitienei Kostancijai, Juozo d. — kolūkietei,

Kazlų Rūdos rajono D. Zariškių kaimas.

7. Klupšienei Pranei, Vinco d. — Joniškio rajono „Jaunosios Gvardijos“ kolūkio kolūkietei.

8. Kokštienei Ursulei, Baltaus d. — tarnautojai, Šiaulių rajono Normančių kaimas.

9. Paškevič Albina, Mečislovo d. — namų šeimininkei, Naujoji Vilnia.

10. Rybakovai Agafijai Vasiljevnei — Pabrados rajono K. Poželos vardo kolūkio kolūkietei.

11. Čumanovai Jadvygai, Juozo d. — darbininkei, Kauno m.

12. Šajauskienei Elenai, Petro d. — kolūkietei, Obelių rajono Trumponių kaimas.

13. Šilalienei Onai, Jono d. — Daugų rajono „Lenino keliu“ kolūkio kolūkietei.

14. Šukytei Bronėi, Vinco d. — Utenos rajono „Raudonosios vėliavos“ kolūkio kolūkietei.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas
K. VOROŠILOVAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius
N. PEGOVAS

Maskva, Kremlius.
1954 m. liepos 14 d.

Įsipareigojimai įvykdyti

Kupiškio MTS mechanizatoriai, lenktyniaudami Tarybų Lietuvos 14-ųjų metų garbei, šiemet dvylika dienų anksčiau, negu pernai, užbaigė derliaus nuėmimo mašinų remontą. Atremontuota 6 kombainai „S-4“, 15 sudėtingų kuliamųjų, grūdų džiovyklos

„ZIM“, grūdų valymo mašinų ir kita derliaus nuėmimo technika.

Atremontuoti kombainai įvažinėti, patikrinta jų remonto kokybė. Artimiausiomis dienomis kombainai bus pasiųsti į „Pirmūno“ ir kitus zonos kolūkius.

V. VILČINSKAS

Šienas—valstybei

„Ateities“ kolūkio nariai užbaigė šienapiūtę. Išdžiovintas šienas vežamas į daržines, esančias prie gyvulių fermų. Kartu su šienapiūtės

darbais vykdomos šieno paruošos. Kolūkis valstybei pristatė virš 2 tonų geriausio šieno.

St. CHMIELEVSKIS

Kasdien gerinti masinį-aiškinamąjį darbą

TSKP CK rugsėjo, vasario - kovo ir birželio plenumų nutarimai socialistinio žemės ūkio darbuotojams iškėlė didelius ir atsakingus uždavinius. Nuo jų neturi ir negali likti nuošalyje kultūros įstaigų darbuotojai. Eilės klubų-skaityklų, bibliotekų darbuotojai rimtai pagerino savo darbą, kolūkinio kaimo žemdirbiams duoda daugiau pasikaitų žemės ūkio temomis, meno saviveiklos pasirodymų. Kultūrinių įstaigų darbuotojai vis dažniau lankosi laukininkystės brigadose, ten, kur vyksta darbas, kovojama už aukštų derlių išauginimą, gyvulių produktyvumo pakėlimą.

Gerų darbo rezultatų atsieki „Aušros“ kolūkio kultūrinių įstaigų vedėjos B. Putnaitė ir M. Varkalytė. Klubai - skaityklos apipavidalintos plakatais, mobilizuojančiais kolūkiečius suglaustais terminais atlikti šienapiūtę, pašarų silosavimo darbus. Atskirai išdėliota literatūra, rekomenduotina perskaityti kiekvienam kolūkiečiui. Čia, rasiame brošiūrų apie bulvių, linų, cukrinių runkelių ir kt. pasėlių priežiūrą, apie priešakinių gyvulininkystės darbuotojų patyrimą auginant kiaules, prižiūrint veršelius, paukščius ir pan. M. Varkalytė ir B. Putnaitė dažni svečiai laukininkystės brigadose. Čia, darbo pertraukos metu, jos praveda individualius ir grupinius, po 2—3 žmones, pasikalbėjimus apie žymesnius šalies gyvenimo įvykius, nušviečia kolūkiečiams tarptautinę padėtį. Didelį susidomėjimą kolūkiečių tarpe sukėlė klubų-skaityklų vedėjų pasakojimas apie artimiausiu metu atidaromą Maskvoje Visasąjunginę žemės ūkio parodą, kurioje bus atstovaujama ir mūsų respublika.

Prie klubų-skaityklų gerai veikia dramos, tautinių šokių, dailiojo skaitymo rateliai. Kolūkiečiai dažnai turi progą paklausti Čechovo, Puškino, Tvardovskio, Žemaitės ir kt. kūrinių, klube-skaitykloje skaitymų balsu, pamatyti pjesių, tautinių šokių ratelio pasirodymų.

Nemaža darbo patyrimą sukaupė taip pat „Artojo“ kolūkio klubo - skaityklos vedėjas A. Zokas. Kolūkie-

čiai darbymečio metu neturi galimybės dažnai lankytis klube-skaitykloje. Todėl A. Zokas savo darbą organizavo taip, kad masinį-aiškinamąjį darbą galima būtų prarasti neatitraukiant kolūkiečių nuo darbo. Jis praktikuoja individualius pasikalbėjimus su kolūkiečiais, išaiškindamas juos dominančius klausimus. A. Zokas sužino, kas vieną ar kitą kolūkietį įdomauja, pasiskaito atitinkamą literatūrą ir kitą dieną suglausta aiškia forma ją perteikia klausytojui.

Paskutiniu metu pagerino darbą „Juodpėnų“, „Vedrupio“, Marytės Melnikaitės vardo kolūkių kultūrinių įstaigų darbuotojai.

Klubų-skaityklų vedėjai vis geriau įsisąmonina, kad vienas, be aktyvo nieko neuveiks, kad norint gerai dirbti, reikia apie save suvartoti gausų aktyvą iš priešakinių kolūkiečių, mokytojų, agronomų, zootechnikų. Atskirų klubų-skaityklų vedėjų darbo praktika rodo, kad tie kultūrinių įstaigų vadovai, kurie gerai vadovauja tarybai, turi stiprius meno saviveiklos ratelius, atsiekia gerų darbo rezultatų. Tokio darbo pavyzdžių gali būti „Aušros“ kolūkio klubų-skaityklų vedėjos.

„Žalgirio“, „Sakalo“, „Laisvės“ ir kai kurių kitų klubų-skaityklų vedėjų darbo trūkumas kaip tik yra tas, kad jie silpnai susieti su kolūkiečiais, žemės ūkio darbuotojais, nevadovauja kolūkių kultūriniam gyvenimui. Dar daugiau. „Žalgirio“ kolūkio įstaigų darbuotojai J. Buivydas ir R. Kriauza neseka spaudos, patys silpnai orientuojasi šalies ir užsienio gyvenimo pagrindiniuose klausimuose. Tai patį galima pasakyti ir apie Valentaitę, A. Kriauza, A. Norkevičienę. Jiems, svarbiausia, reikia sekti periodinę spaudą, daugiau skaityti knygų, giliai išnagrinėti TSKP CK rugsėjo, vasario - kovo ir birželio plenumų nutarimus.

Kultūrinių įstaigų darbuotojai, partijos ir vyriausybės nutarimų įkvėpti, dės visas pastangas masiniam - aiškinamajam darbui pagerinti, kovos už tolesnį kolūkių ūkiniai - organizaciniai sustiprinimą.

Vl. MICKĖVIČIUS
Kultūros skyriaus vedėjas

Šienapiūtė baigta

Pilnai užbaigė šienapiūtę „Vienybės“ kolūkio III laukininkystės brigada. Čia nušienauta 48 ha dobilų ir 23 ha natūralinių pievų. Arklinių šienapiūvių varuotojai P. Skaudas, J. Ka-

čiulis, J. Valma dienos išdirbio normas kasdien įvykdavo 120—130 proc.

Šienas ir dobilai sukrauti į gerai sutvarkytas daržines bei klojimus, esančias arti gyvulių fermų.

J. NAŽIBAS

Kruopšti priežiūra

„Stalino keliu“ kolūkyje šiais metais žymiai išplėsti techninių kultūrų pasėlių plotai. G. Šulnio vadovaujamoje V laukininkystės brigadoje grandininkės B. Zuožaitė ir O. Misevičienė, padedant kolūkio agrono-

mui L. Juškėnaitei, tinkamai ir laiku organizavo cukrinių runkelių priežiūros darbus. Priežiūros darbuose pasižymėjo D. Dyratė, O. Stančikienė ir kt. kolūkietės.

J. AŽUOLAS

Kauno žemės ūkio akademijos studentų grupė atlieka praktiką Molėtų masinių traktorių stotyje. Čia jie susipažįsta su žemės ūkio masinių darbu, jų remontu, o taip pat su praktiniais masinių vairavimo įgūdžiais ir priežiūra. Nuo kairės: MTS žemės ūkio masinių mechanikas K. Podkarnis (kairėje) su studentais R. Motkevičium ir P. Židoniu praktinių užsiėmimų metu apžiūri savarakių kombainą. L. Morozovo nuotr. (ELTA).

TRUMPAI

Po 80—90 arų natūralinių pievų nuplūna per dieną „Vedrupio“ kolūkio nariai Mažylis, Burakas, Abramavičius ir kt. Taisant materialines paskatinamąsias priemones, dirbusiems šienapiūtėje kalakiečiams bus išduota 10 procentų prisenauto visuomeninio šieno.

A. BRUNEIKA

Pradėjo vištides statybą „Juodpėnų“ kolūkio statybos brigados nariai S. Šileikis, J. Nenikšis ir kt., vadovaujami brigadininko J. Burkausko.

J. KEPLAUSKAS

Užbaigė kertamųjų masinių remontą „Artojo“ kolūkio kalvis I. Čelngys. Remontuojant mašinas nemažą paramą suteikė Skapiškio geležinkelio stoties depo dirbantieji [depo viršininkas drg. Sinkvičius]. Z. AKŠAS

Išauginame kiekvieną atvestą veršėlį

Kolūkio galvijų banda nėra grynai veislinė. Jos dalį sudaro pasenėjusios, neproduktyvios, nežinomos kilmės karvės, kurioms pakęisti auginame Lietuvos žaliųjų veislės prieauglį, gautą iš kolūkio veislinių karvių. Kiekvieną atvestą veršėlį auginame. Jį iki 15 dienų prižiūri melžėja. Po to jis perduodamas man, dalyvaujant komisijai, susidedančiai iš zootechniko, melžėjos ir galvijų fermos vedėjo.

Melžėjos veršelių girdo nenugriebtu šviežiu pienu, atsižvelgdamos į jo gyvą svorį. 30 kg sverias veršelis gauna 6, 38—40 kg — 7 litrus pieno į dieną.

Paėmus veršelį į savo priežiūrą, be pieno jam po truputį duodu koncentratų, po 100 gramų virintų sėmenų per dieną, o šieno — ikisoties. Vieno mėnesio veršeliui nenugriebto pieno kiekį sumažinu iki 5 kg. Dabar jis per dieną gauna, be nenugriebto pieno, taip pat 1 kg nugriebto pieno ir šieno. Be to, šio amžiaus veršelius pradame gausiau šerti sėlenomis, kurių duodame iki 0,5 kg. Be to, į virintų sėmenų davinį dar įmaišoma druskos ir kreidos. Toks pašaro davinys teigiamai veikia spartų veršelio augimą.

Pavasarij, orams sušilus, vasarą iki vėlyvo rudens veršeliai didžiąją paros dalį praleidžia ganykloje. Tas labai teigiamai atsiliepia veršelių ūdrumui, grūdina jų organizmą. Vasaros metu šakniavaisių, siloso ir stambiųjų pašarų davinį pakeičiu žalia žole. Tačiau veršeliai iki soties gauna žaliųjų dobilų arba vikių - avių mišinio. Žaliaisiais pašarais veršelius seriu tau-

piui, duodu tiek, kiek jie suėda.

6 mėnesių amžiaus veršalis žiemojimo laikotarpiu gauna kasdien 6 kg stambiųjų pašarų, 4—5 kg pašarinių šakniavaisių arba siloso ir 1,5 kg koncentratų. Veršelius seriu griežtai prisilaikydama darbotvarkės, gerai paruoštais pašarais. Žiemos metu, esant geram orui, veršeliai išleidžiami pasivaikščioti į specialiai tam prie tvarto įrengtą gardą.

Kupiškio MTS zootechnikui „Pirmūno“ kolūkiui P. Vareikai padedant, pasiekiau, jog veršelis per dieną priauga 650—700 gr. gyvo svorio. Visi veislės palikti veršeliai — Lietuvos žaliųjų veislės, atrinkti iš produktyvesniųjų karvių. Šiais metais auginame 78 veršelius, iš kurių visos karvės bus paliktos galvijų bandos papildymui.

Melžėjos, viršijusios pieno primelžimo užduotis ir iš kiekvienos prižiūrimos karvės gavusios sveiką prieauglį, kolūkio valdyba paskyrė papildomą atlyginimą. Štai geriausiam melžėja A. Pakalnytė premijuota veršeliu ir 353 kg pieno, o Grigelienė — veršeliu ir 131 kg pieno, V. Valytė — veršeliu ir 90 kg pieno.

Susipažinusios su TSKP CK rugsėjo, vasario-kovo ir birželio plenumų nutarimais, kuriuose atsispindi Partijos ir Vyriausybės nuolatinis rūpinimasis darbo žmogumi, mes dėsime visas pastangas, kad būtų išauginamas kiekvienas gautas veršelis ir kad spartiai padidėtų kolūkio produktyviųjų galvijų banda.

G. GRYBAUSKIENĖ

„Pirmūno“ kolūkio veršelių augintoja

Kelkime politinį budrumą

Komunistų partija auklėja mus būti politiniai budrūs, tai reiškia mokėti visokiose aplinkybėse atpažinti ir duoti atitinkamą atkirtį bet kokiam priešui pasikėsimui į mūsų šalies politinę, ekonominę bei karinę galia.

Prieš kurį laiką mūsų spaudoje buvo paskelbta, kad TSR Sąjungos Aukščiausiojo Teismo Karinė Kolegija išnagrinėjo bylą amerikinių šnipų - diversantų V. K. Galajaus ir J. A. Chramcovo, kurie buvo amerikinių žvalgybos organų užverbuoti, specialioje diversantų mokykloje Vakarų Vokietijoje apmokėti. Jie buvo aprūpinti šaunamaisiais ginklais, radio aparatais, suklustais dokumentais bei pinigais ir permesiti į Tarybų Sąjungą tikslu kentti jos taikiai statybai, fotografuoti stambius pramonės objektus, rinkti specialias žinias užsienio žvalgybai. Abu šnipai buvo suminti ir atitinkamai nubausti.

Užsienio žvalgybos užverbuoti asmenys tampa savo liaudies, savo Tėvynės išdavikais.

Imperialistai stengiasi verbuoti sau šnipus iš tarybinės visuomenės atmatų, buržuazinių nacionalistų liekanų, visokių spekuliantų, socialistinio turto grobstytojų, moraliai pakrikusių žmonių. Kartais, dėl revoliucinio budrumo stokos, tokie žmonės pralenda į atsakingas vietas ir vykdo savo kenkėjišką darbą. Taip, išmestas iš TSKP narių už nuslėpimą savo praeities (vokiečių okupacijos metais visokeriopai padėjo buržuaziniams nacionalistams) Rajunčius Alfonsas pralindo į Ramygalos rajono „Žalgirio“ kolūkį pirminko pareigoms ir susidėjęs su to pat kolūkio sąskaitininku Vaičiūnu Jonu, tarnavusiu vokiečių kariuomenėje, grobstė kolūkio turtą, padarė kolūkiui milžiniškus nuostolius. Rajunčius ir Vaičiūnas buvo demaskuoti ir atitinkamai nubausti.

Imperialistų žvalgyba stengiasi patraukti į savo pinkles visokius moralinius iškrypėlius, politiniai susikompromitavusius žmones, girtuoklius.

Visokie pagyrūnai, plepiai, norintieji pasirodyti, kad jie daug žina, yra didelis laimikis užsienio žvalgybai. Savo plepėjimu ir lengvabūdiškumu jie išduoda valstybines paslaptis, palengvina šnipų darbą. Tokių žmonių pas mus labai mažai, ir tarybiniai piliečiai turi sudaryti jiems nepakantumo atmosferą, sudrausti juos, išaiškinti jiems, kad jų lengvabūdiškumas eina prieš naudai.

Priešas klatingas, bet jis veikia tarybinių žmonių tarpe, jų akivaizdoje. Mūsų valstybės stipri, vieninga. Kiekvieno tarybinio piliečio pareiga saugoti mūsų valstybės galia, mokėti atpažinti priešą, padėti mūsų saugumo organams duoti jam atitinkamą atkirtį. Kiekvienoje įstaigoje, įmonėje, kolūkyje, MTS, tarybiname ūkyje reikia stiprinti politinį aiškinamąjį darbą, kelti darbo žmonių revoliucinį budrumą, kad visokie priešai užmačiai būtų visiškai sužlugdyti.

Revoliucinis budrumas — tai aštriausias tarybinių žmonių ginklas kovoje prieš įvairius kapitalistinio pasaulio priešų kėslus.

K. RŪTA

TRUMPOS SKAITYTOJŲ PASTABOS

„Sakalo“ žemės ūkio ar-
telės I laukininkystės bri-
gados nariai dalį bulvių
pasodino kvadratinio-lizdi-
niu būdu, kurios sudygo ir
jau gerokai paaugo. Nežiū-
rint to, bulvės iki šiol dar
tebėra nevagos. Toks bri-
gadininko Rauplio nerūpes-
tingumas bulvių pasėlių
atžvilgiu kelia kolūkiečių
tarpe nerimą. Tai pagrįsta
juo labiau, kad ir kitos
bulvės, pasodintos ne kvad-
ratiniu-lizdiniu būdu, vos
prieš dvi-tris dienas pradė-
tos vagoti. Brigadoje neor-
ganizuojamas bulvių ravė-
jimas.

Z. ALEKSIEJUS

„Vedrupio“ kolūkyje ark-
lių prieauglis dieną naktį
laikomas garde, kuriame
nėra jokios pastogės. Dėl
to kumeliukai ypač kenčia
kaitrių dienų metu, kada
jie ištisą dieną turi stovėti
saulės atokaitoje. Dėl blo-
gos priežiūros paskutiniu
metu arklių prieauglis pas-
tebimai suliesėjo, pasidarė
nežvalus. Naujasis arklių
fermos vedėjas drg. Dalin-
da turėtų įpareigoti arklių
prieaugliaus priežiūrėtoją
Motiejūną ir kitus pastatyti
kumeliukams pastogę. To
negalint padaryti, kumeliu-
kus vidudienio ir nakties
metu būtina patalpinti ark-
lidėse.

M. VITKAUSKAS

Nejaukiai atrodo Adomy-
nės septynmetės mokyklos
jaunųjų gamtininkų bando-
masis-mokomasis sklypas.
Eidamas pro sklypą nieko,
be piktžolių, nematai. O
juk dar neseniai, prieš du
mėnesius, čia buvo nutarta
išauginti burokų, morkų,
bulvių ir kt. daržovių, gau-
ti grūdinių kultūrų sėklų.
Ypač blogai atrodo aukš-
tesnių klasių — V ir VI —
bandomieji sklypai. Bando-
mieji-mokomieji sklypai tu-
ri didelę reikšmę teorinių
žinių praktikoje pritaiky-
mui, tačiau mokyklos vado-
vybė, matomai, jų nenori
įvertinti.

S. ZAGORSKIS

„Laisvės“ kolūkių II ir III
laukininkystės brigadų na-
riams paštą pristato Bro-
nius Jakštonis. Prieš kurį
laiką jis atnešė laiška kol-
ūkiečiai Anei Sabinskienei
ir paprašė... 1,5 rb, esą,
pinigai reikalingi paštui.
A. Sabinskienei pasiūlius
5 kiaušinius, B. Jakštonis
atsisakė adresatui įteikti
laišką. Ir tik gavęs jo rei-
kalautą sumą, laiškininkas
B. Jakštonis įteikė A. Sa-
binskienei jai priklausančią
laišką. Ar žinų šį faktą
kolūkių valdyba?

St. REIŠYTĖ

Miegaliai

Skapiškio mašinų-tractorių stotyje vėluojama su kom-
bainų ir kitų žemės ūkio mašinų remontu.
[Iš skaitytųjų laiškų].

Vyr. žemės ūkio mašinų mechanikas K. Spetyla: — Ai,
ai! Regis, metas pradėti piūties mašinų remontą!...

MUSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Kodėl delsiamos statybos?“

Tokiu pavadinimu straips-
nis tilpo „Stalino keliu“ 45
(811) numeryje. Jame buvo
rašoma, kad prieš dvejus
metus „Lukonių“ kolūkyje
pradėtos karvidės statybos
darbai tebevyksta ir šiuo
metu, ir jie labai lėtai vyks-
ta.

Ravimas vasarojus

Kasdien vasarojaus ravėti
išeina „Adomynės“ kolūkių
II laukininkystės brigados
kolūkiečiai L. Semėnaitė, O.
Jančienė, O. Jurkšaitė, Br.
Jančienė, J. Levanytė ir
kitos. Brigadoje jau nura-
vėta virš 20 ha vasarinių
kultūrų.

Ravimas vasarojus taip
pat I laukininkystės bri-
gadoje. Čia, brigadininkui F.
Senvaičiui vadovaujant,

Statybos kolūkiuose sky-
rius praneša, kad priimtos
atitinkamos priemonės sta-
tybos darbams kolūkyje pa-
spartinti. Statybos brigada
sustiprinta naujais statybi-
ninkais, išskirtas papildom-
as statybinės medžiagos
kiekis.

IV laukininkystės bri-
gadoje, šalia vasarojaus ravė-
jimo darbų, kuriuose našiai
dirba O. Plikytė, G. Zovaitė
ir B. Lapienytė, pradėti pa-
kartotini bulvių apkaupimo
bei ravėjimo darbai.

N. ŠILINIS

Rugiapiūtė sutinka pasiruošę

P. Šimonio vadovaujamo-
je „Pirmūno“ kolūkių VII
laukininkystės brigadoje už-
baigtas daugiamečių žolių
šienavimas. Šienapiūtės dar-
buose aktyviai dalyvauja
P. Gailūnas, P. Tamošiū-
nas, A. Tamošiūnas, B. Pes-
lienė, V. Užsienytė ir kt.
kolūkiečiai. Kartu su šie-
napiūte kolūkyje vyksta pa-
siruošimas naujojo derliaus
nuėmimui. Kalviai P. Ko-
pustas ir A. Juzulėnas at-
remontavo 2 kertamasias
mašinas. Naujojo derliaus
nuėmimui ruošiami vežimai,
pakinktai, klijimai, sandė-
liai ir kitas inventorius.

G. MAČIONIENĖ

Pasiruošimas naujiems mokslo metams

Vyksta mokyklų paruoši-
mas naujiems mokslo me-
tams. Žaidelių, Skodinių
septynmetėse, Akmenytės
pradinėje („Aukštaičių“
kolūkių) ir eilėje kitų mo-
kyklų dar liepos mėnesio
pradžioje užbaigti remonto
darbai. Žaidelių septynme-
tėje mokykloje atliktas di-
delis remontas: mokykla iš
lauko ir vidaus pusių nu-
dažyta, perstatytos kros-
nys, atlikti suolų, langų ir
durų remonto darbai.

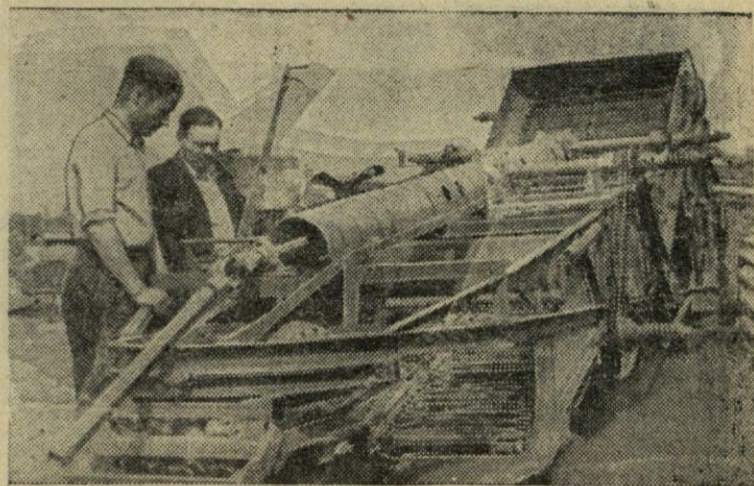
Artimiausiu metu bus
baigtos remontuoti visos
remonto reikalingos viduri-
nės, septynmetės ir pradi-
nės mokyklos.

I. BANYTĖ

TRUMP AI

„Adomynės“ kolūkių statybin-
kų brigada vykdo tipinės 100 vi-
ty karvidės įrengimo darbus. Nu-
matyta įrengti automatines gir-
dyklas. Karvidės įrengimo dar-
buose gerai dirba statybininkai J.
Senvaitis, B. Vilnionis, A. Jurkš-
tas ir kt. Prie karvidės baigia-
mas iškasti šulinys.

S. VĖZAS

Daug labai našios žemės ūkio technikos gavo šiemet Obelių MTS.
Nuotraukoje: naujas bulvių kasimo kombainas.
I. Baltmano nuotrauka.

Delsiama šienapiūtė

Pereitais metais „Juodpė-
nų“ kolūkis prileido grubių
klaidų ruošiant pašarus vi-
suomeniniams gyvuliams.
I šienapiūtę ir pašarų silo-
savimą buvo įtraukta vos
dalis kolūkiečių, kolūkių
valdyba silpnai organizavo
ir vadovavo pašarų ruošimo
darbams. To išdavoje kolū-
kis nepasigamino reikiam-
o kiekio pašarų, kas nei-
giamai atsiliepė gyvulių
produktyvumui. Deja, šios
klaidos kartojamos ir šiais
metais. Šienapiūtė ir pašar-
ų silosavimas kolūkyje
vyksta nepatenkinamai.
Liepos 15 dienai kolūkyje
nušienauta vos pusė kultū-
rinių ir natūralinių pievų.
II laukininkystės brigadoje,
vadovaujamoje V. Vimanto,
pievas šienauja ant pirštų
suskaiciuojami kolūkiečiai.
Tai K. Matuzas, J. Jasiūtis,
A. Petrulis ir dar keli. P.
Matuzas ir E. Šimonytė,
vietoje to, kad dirbti prie
šienavimo ir pašarų silosa-
vimo darbų, supirkinėja iš
kolūkiečių įvairius maisto
produktus, tame tarpe ir
bulves, ir važinėja po įvai-

rius miestus. Važinėja po
turgus, mažai dirba kolūky-
je taip pat A. Šimonis.

Didelė jėga kolūkyje yra
atostogaujantieji mokslei-
viai. Juos reikia pritraukti
prie lengvesnių žemės ūkio
darbų. Tuo tarpu „Juodpė-
nų“ kolūkių valdyba nieko
nedaro, kad kolūkyje atos-
togauja moksleiviai daly-
vautų šienapiūtės darbuose.
Dėl to nenuostabu, kad
kolūkyje vos vienas kitas
moksleivis yra išdirbęs 10
ir daugiau darbadienių.
Štai, jaunieji kolūkiečiai
Pr. Matuzas, L. Šimonis,
V. Šimonytė ir eilė kitų
šienapiūtėje visai nedaly-
vauja.

Kolūkių valdyba panašius
trūkumus iš savo darbo pri-
valo ryžtingai šalinti. Ne-
delsiant nė dienos, būtina
visus kolūkiečius, neužim-
tus prie kitų darbų, mobi-
lizuoti šienapiūtės ir pašar-
ų silosavimo darbams sėk-
mingai užbaigti iki naujo-
jo derliaus nuėmimo pra-
džios.

VI. VAICIKAS

PELKIŲ NUGALĖTOJAI

Nė kiekviename dargi žė-
melapyje pažymėti šie ne-
dideli upeliai — Muša, Ag-
luona. Užtat vietos valstie-
čiai juos gerai pažįsta. Per
dešimtmečius šių upių dug-
ne nusėda dumblas, vis lė-
čiau teka jų vandenys, su-
pelkėja jų krantai.

Šių upių slėniuose tūk-
stančiai hektarų derlingiausios
žemės dar neseniai bu-
vo nenaudojami. Tik vieto-
mis augo ten maži krū-
mokšniai. Kur-ne-kur šla-
piose ir pelkėtose žemėse
buvo ganomi gyvuliai, bet
žolės ten užtekėdavo neilgam.
O vietomis čia buvo neiš-
brendami liūnai.

Prieš penkeris metus šias
žemes pirmą kartą palietė
ekskavatoriaus kaušas. 1949
metais čia buvo įsteigta
pirmoji Lietuvoje Panevė-
žio melioracijos mašinų sto-
tis. Atėjo melioratoriai —
pelkių nugalėtojai. Upių
slėnių vaizdas ėmė kitėti
žmonėms bematant. Per
trumpą laiką stoties kolek-
tyvas nuveikė žymų darbą.
Ilgose baruose iškastos ir
sureguliuotos naujos upių
vagos. Į jas nusitęsė nedi-
deli smulkaus sausinamojo

tinklo kanalai. Ir ten, kur
pelkės jau atsitraukė, dabar
išauginamas gausus žolių,
grūdinių, techninių kultūrų
derlius.

Nusausintos žemės Pa-
nevėžio rajono „Paežerio“
kolūkis pernai gavo po 19
centnerių miežių iš hekta-
ro. Puikų šieno derlių da-
bar metai po metų gauna
Ramygalos rajono „Lenino
kelio“ ir „Vienybės“ kolū-
kiai. O kokia vešli žolė
dabar auga su kultūrintose
pievose ir ganyklose!

Vien tik Mušos, Ne-
vėžio ir Agluonos slėniuose
melioratoriai nusausino ir
perdavė kolūkiams įsisa-
vinti apie kelis tūkstančius
hektarų žemės. O iš viso
per penkeris metus jie dvy-
likoje respublikos ra-
jonų nusausino dešimtis
tūkstančių hektarų peikė-
tos bei pernelyg šlapios
žemės.

Rūpestingai taupydami
degalus ir ekskavatorinius
trošus, prailgindami tarp-
montinį mechanizmų darbo
laiką, stoties darbuotojai
sistemiškai mažina visų
darbų savikainą. Šiais me-
tais darbų savikaina bus

dar labiau sumažinta.

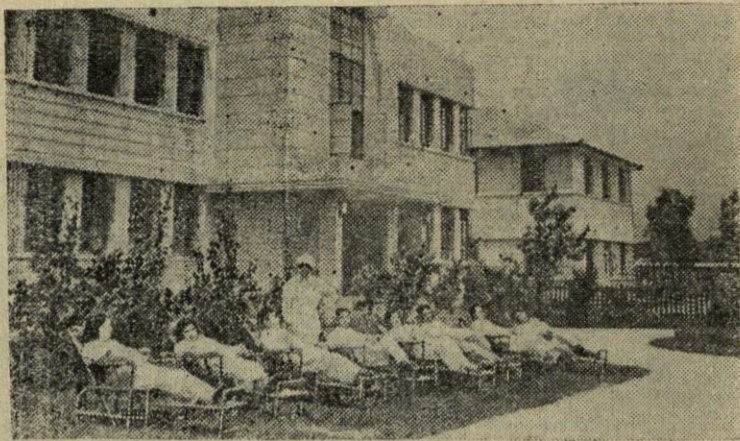
Panevėžio melioracijos
mašinų stotis patvirtinta
dalyvauti Visasąjunginėje
žemės ūkio parodoje. Si di-
di garbė stočiai teko už at-
kaklų viso jos kolektyvo
darbą. Parodos dalyviais
patvirtinti ir trys geriausi
mechanizatoriai: ekskavato-
rininkų brigadininkas Jonas
Alešius, ekskavatoriaus
mašinistas Juozas Raudys
ir buldozerininkas Leonas
Godliauskas. Ekskavatorius
„E-505“, kurio brigadai va-
dovauja J. Alešius, štai
jau šeštus metus dirba be
kapitalinio remonto. Per tą
laiką brigadininkas apmo-
kė sudėtingos ekskavato-
riaus mašinisto profesijos
apie 20 žmonių.

Šiemet darbų mastas ir
tempai žymiai didesni. Per
metus melioratoriai turi
nusausinti kolūkiuose dar
12.500 hektarų. Tai reiškia,
kad žemės darbų teks at-
likti beveik dviejų milijonų
kubinių metrų apimtį.

Jau dirbama plačiu fron-
tu. Į darbą paleisti visi
mechanizmai.

P. JUREVIČIUS

Panevėžys.

Kinijos Liaudies Respublikos profsąjungos didžiat rūpinasi dirbančiųjų sveikata ir poilsiu. Nuotraukoje: pašto ir telegrafo darbuotojų profsąjungos sanatorijoje. Sincua agentūros nuotr.

Graikijoje persekiojami kovotojai už taiką

ATĖNAI (TASS). Paskelbta, kad jaunas poetas Mamelekes perduodamas teismui už tai, kad jis išleido eilėraščių rinkinį „Kovotojai už taiką“. Jis bus teisiamas pagal įstatymą Nr. 509, kuris numato mirties bausmę už politinius „nusikaltimus“. Šiuo metu poetas kalinamas. (ELTA).

Vakarų Vokietijoje uždrausta Laisvojo vokiečių jaunimo sąjunga

LONDONAS (TASS). Reuterio agentūros pranešimu, tarimą uždrausti Laisvojo vokiečių jaunimo sąjungą. Vokietijos konstitucinis teismas

Grupės Egipto karininkų kelionė į Amerikos aviacijos bazes Europoje ir Afrikoje

KAIRAS (TASS). Kaip praneša Egipto informacijų agentūra „Mysr“, Egipto karininkų oro pajėgų karininkų grupė iš 22 žmonių liepos 18 d. išskrido 10 dienų kelionei į Amerikos karinės oro bazes Graikijoje, Vakarų Vokietijoje ir Libijoje siekiant susipažinti su jomis. Grupei vadovauja aviacijos papulkininkis Abderauf Abdel Chamidas. Agentūros pranešimu, kelionė organizuota Amerikos karininkų oro pajėgų Europoje vado generolo majoro Tanero iniciatyva. (ELTA).

Naujuoju keliu

Savo išore Steženų kaimas nesiskiria nuo kitų Čekoslovakijos kaimų. Bet tereikia atidžiau išžiūrėti, pasikalbėti su žmonėmis, ir pajunti gilią permąstinę, įvykusias valstiečių gyvenime. Stežeruose yra gamybinis kooperatyvas, kurio augimas ryškiai rodo nudieno Čekoslovakijos kaimo vystymosi būdinguosius bruožus.

Pirmieji kooperatyvo nariai buvo dvarininko Klingerio kumečiai. Jų organizatorius buvo mechanikas Jaroslavas Součekas, komunistas, ilgą laiką dirbęs po grindyje.

Kooperatoriai iš pradžių neturėjo patyrimo, kaip tvarkyti kolektyvinį ūkį, jiems stigo darbinių gyvulių ir mašinų. Visas jų visuomeninis turtas buvo viena karvė, dvejetas arklių ir dar šiek tiek senas inventorių. Tačiau nepaisant sunkumų, kooperatyvas be paliovos žengė į priekį.

Po 1948 metų vasario pergales liaudies valdžia padėjo kooperatyvui įsigyti inventorių, organizuoti gyvulininkystės fermas ir apsirūpinti sėklomis.

Jau 1948 metų rudenį

kooperatyve buvo surinktas geras javų ir daržovių derlius. Suprasdami, kad kooperatyvo pagrindas yra jo visuomeninis ūkis, kooperatoriai išskyrė žymias lėšas į nedalomąjį fondą. Jie įsigijo traktorių, naujas žemės ūkio mašinas, produktivius gyvulius.

Didelis žemės ūkio kultūrų derlingumas, gyvulininkystės produktyvumo augimas įgalino kooperatyvą žymiai padidinti pinigines pajamas. 1952 metais tos pajamos jau viršijo šešis milijonus kronų, o praėjusiais metais pasiekė devyonis milijonus kronų. Žymi šių lėšų dalis investuojama į visuomeninį ūkį.

Didėjant kooperatyvo pajamingumui, kyla jo narių gerovė.

— Gyvename, vargo nežinome, — ne be pasididžiavimo sako melžeja Antonina Šmakalova. — Niekad praeityje mano šeima negyveno taip pasiturimai, kaip dabar. Vien tik aš išdirbau 1953 metais daugiau kaip 500 darbadienių ir uždirbau daugiau 11 tūkstančių kronų pinigais, dvi tonas kviečių bei rugių, toną bulvių, 100 kilogramų mėsos, 250 litrų pieno.

JUNESKO vykdomojo komiteto sesijoje

ROMA (TASS). Venecijoje toliau vyksta Suvienujų Nacijų Organizacijos švietimo, mokslo ir kultūros klausimams (JUNESKO) vykdomojo komiteto 38-osios sesijos darbas. Sesija svarsto organizacijos programą 1955–1956 m. m.

JUNESKO generalinis direktorius Liuteris Evansas padarė pranešimą apie organizacijos veiklą laikotarpiu nuo 1954 metų balandžio iki birželio mėnesio. Jis paskelbė, kad JUNESKO įstojo Tarybų Sąjunga,

Ukrainos TSR ir Baltarusijos TSR, nurodydamas, kad, priėmus šiuos naujus narius, valstybių — JUNESKO narių skaičius pasiekė 71.

Evansas pranešė, be to, kad Lenkijos ir Vengrijos vyriausybės pareiškė savo norą vėl dalyvauti JUNESKO veikloje ir kad Rumunija taip pat prašė priimti ją į organizacijos narius. SNO Ekonominė ir socialinė taryba pasisakė už Rumunijos prašymo patenkima. (ELTA).

Prancūzijos visuomenė reikalauja taikos Indokinijoje

PARYŽIUS (TASS). 105 žymūs Prancūzijos visuomeniniai, profsąjunginiai bei politiniai veikėjai ir kultūros atstovai kreipėsi į prancūzų tautą su atsisaukimu nutraukti ugnį Indokinijoje. Atsisaukime sakoma:

„Su didžiu pasitenkinimu mes pažymime palankų Ženevos derybų vystymąsi, siekiant taikiais išspręsti Indokinijos konfliktą. Mes džiaugiamės, kad Prancūzijos vyriausybė ir parlamentas pademonstravo savo norą pasiekti susitarimą dėl ugnies nutraukimo iki liepos 20 d. Mes atkreipiame

Prancūzijos ir užsienio viešosios nuomonės dėmesį į nepaprastai rimtą krizę, kuri ištiktų, jeigu derybos būtų nesėkmingos arba net jeigu būtų negalima užbaigti derybas iki numatyto termino. Ta krizė beveik neišvengiamai sukeltų karo internacionalizavimą, nepaisant pastangų susitaikyti, kurių dar galėtų būti imtasi“.

Atsisaukime išreikštas reikalavimas, kad Prancūzijos vyriausybė vestų tiesiogines derybas su Ho Ši Mino vyriausybe tam, kad būtų pasiektas susitarimas. (ELTA).

Amerikos ginklų tiekimai į Pakistaną

PEKINAS (TASS). Agentūra Sincua, pasiremdama agentūros Asošieitied Pres korespondento pranešimu iš Karačio, praneša, kad pirmoji Amerikos ginklų siunta bus pristatyta į Pakis-

taną šių metų spalio mėnesį. Rugpjūčio mėnesį į Pakistaną sostinę atvyks delegacija iš 31 Amerikos karinio specialisto „Pakistano karininkams apmokyti kaip naudoti ginklus“. (ELTA).

JAV kariniai pasirengimai

VASINGTONAS (TASS). Atstovų rūmų asignavimų komisija pranešė, kad ji pritartė programai, pagal kurią numatoma išleisti apie 1.236 milijonus dolerių karinėms bazėms ir įrenginiams statyti Jungtinėse Amerikos Valstybėse ir užsienyje.

Tuo pat metu komisija atsisakė paskirti 35 milijonus dolerių senyvių žmonių, chroniškai sergančių ir invalidų ligoninėms statyti. (ELTA).

Čilės visuomenė pažymi 50-ąsias Pablo Nerudos gimimo metines

BUENOS AIRES (TASS). Pranešimais iš Sant-Jago (Čilė), žymūs Amerikos ir Europos šalių literatūros atstovai pažymėjo iškilmingu susirinkimu 50-ąsias Čilės poeto Pablo Nerudos gimimo metines. Prezidiume — Argentinos rašytojai Maria Rosa Oliver, Oliverio Chirondo ir Pablo Rochas Pasas. Pagerbime dalyvavo taip pat brazilų rašytojas Žorži Amadu, paragvajiečių poetas Elvio Romero, čiliečių rašytojai Anhelis Kručaga Santa-Maria, Benčaminas Suberkaso ir kiti. Dalyvaujantieji audringais plojimais sutiko Čekoslovakijos delegaciją su Čekoslovakijos rašytojų sąjungos pirmininku Janu Drda priėmimo aktyje.

Čekoslovakijos rašytojų vardu sveikinimo kalbą pasakė Janas Drda. Čilės universiteto vardu sveikino plastinio meno fakulteto atstovas Luisas Ojarsunas. (ELTA).

Atsakinga operacija

Prieš kurį laiką į Kupiškio rajoninę ligoninę buvo pristatytas ligonis, kuriam buvo sunkioje formoje apendicitas. Liga komplikavosi, kad ligonis buvo senyvo amžiaus — 74 metų. Nežiūrint viso to, ligoninės gydytojas Vladas Barauskas sėkmingai atliko operaciją. Jau po 5 dienų Grigalius Pustelnikovas galėjo pakilti iš patalo ir vaikščioti. Dabar drg. Pustelnikovas visiškai gerai jaučiasi ir yra darbingas.

L. e. red. p. A. SAKALAUSKAS

Pil. Markevičius Povilas, Mato s., gyv. Gorkio m., Arzamso gt. 7, iškėlė ištuokos bylą pil. Markevičienei — Miknevičiutei Marijai, Leono d. Byla bus žiurima Kupiškio rajono liaudies teisme.

DINGUSIĄ

Šių metų liepos 14 dieną apvalią antspaudą „Lietuvos TSR Kupiškio Rajono Vartotojų Kooperatyvų Sąjunga — Paruošų Kontora“

LAIKYTI NEGALIOJANČIA.

papildomai dešimtis tūkstančių kronų.

Kooperatyvas įrengė Kultūros namus, turi savo 300 vietų kiną, biblioteką, kurioje yra daugiau kaip šeši tūkstančiai tomų knygų.

Tokius kooperatyvus galima užtikti ir Slovakijoje. Prieš penkerius metus nedideliame slovakių kaime Leles valstiečiai ėmė kolektyviai dirbti žemę. Pradžioje kooperatyvą tebuvo įstoje aštuoni ūkiai. Vadovu buvo išrinktas sumanus organizatorius — komunistas Štefanas Papas. Kooperatoriai nutarė auginti ryžius — naują Čekoslovakijai kultūrą. Jie surenka iš kiekvieno hektaro po 65 centnerius ryžių.

Kooperatyvo ekonominiai laimėjimai, pasiturimas jo narių gyvenimas sudomino ir kitus kaimo valstiečius. Dabar kooperatyvą įstojo 135 nauji žemdirbiai — vargingieji ir vidutiniai.

Dabar Čekoslovakijoje beveik 47 procentuose kaimų yra kooperatyvai.

Liaudies valstybė nuolat atsižvelgia į kooperatorių ir pavienių valstiečių gyvybinius interesus, teikdama jiems visokeriopą pagalbą.

B. TARASOVAS

Praga.